

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ศรัทธาแรกที่ถูกจำเป็นต้องมีก็คือพอมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข ผู้ที่กำลังสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้ความสงบและความสุขแก่ใครได้

คำถาม: อะไรคือจุดหมายปลายทางที่สูงสุด? จำเป็นต้องมีความเพียรพยายามใดเพื่อจะไปถึงจุดหมายปลายทางนั้น?

คำตอบ: ขอให้มีการจดจําระลึกถึงพ่อผู้เดียวที่มั่นคง ให้สติปัญญาของลูกไม่ถูกดูดดึงเข้าไปหาใครอื่น นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงสุด สำหรับสิ่งนี้ลูกจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณความคิดที่มีกิเลสทั้งหมดจะจบลึกลงและการเร่ร่อนของสติปัญญาก็จะหยุดลง สายตาของลูกจะไม่ถูกดูดดึงเข้าไปหาร่างกายเลย นี่คือจุดหมายปลายทางของลูก และสำหรับสิ่งนี้ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอมชานติ พ่อทางจิตนี้ที่นี้และอธิบายแก่ลูก ๆ ทางจิต ไม่สามารถเรียกผู้นี้ (บราห์มาบา) ว่าเป็นพ่อทางจิต วันนี้ (วันพฤหัสบดี) ก็เรียกว่าเป็นวันของสัทกูรู เป็นความผิดพลาดที่จะเรียกว่าเป็นแคว้นของกูรูเท่านั้น (วันพฤหัสบดี) มีกูรูอยู่มากมายแต่มีสัทกูรูเดียวเท่านั้น มีผู้คนมากมายที่ได้เรียกตนเองว่าเป็นกูรูและสัทกูรูด้วย เวลานี้ลูก ๆ เข้าใจว่ามีความแตกต่างระหว่างสัทกูรูและกูรู สัทหมายถึงสัจจะ เพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีมนุษย์อื่นใดที่เรียกได้ว่าเป็นสัจจะ พอมหาสมุทรแห่งความรู้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้ความรู้ที่แท้จริงนี้แก่ลูก มนุษย์ไม่สามารถให้ความรู้ที่แท้จริงนี้แก่มนุษย์ เป็นเพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่เป็นสัจจะ ชื่อของผู้นี้คือบราห์มา ท่านไม่สามารถให้ความรู้แก่ใครได้ บราห์มาไม่ได้มีความรู้ใด ๆ แม้แต่ในเวลานี้ลูกก็จะพูดว่าท่านไม่ได้มีความรู้ทั้งหมด เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นผู้ที่มีความรู้ที่สมบูรณ์ ไม่มีมนุษย์ใดที่จะสามารถเรียกตนเองว่าเป็นสัทกูรู สัทกูรูหมายถึงผู้เดียวที่เป็นสัจจะที่สมบูรณ์ เมื่อลูกนั้นได้กลับมาจริงแท้จริงร่างกายนี้จะไม่หลงเหลืออยู่ มนุษย์นั้นไม่สามารถจะเรียกว่าเป็นสัทกูรู พวกเขาไม่ได้มีพลังกำลังที่มีค่าแม้หนึ่งสตางค์ ผู้นี้เองก็พูดว่า: พ่อเออนั้นคือมนุษย์เช่นเดียวกับลูก ไม่มีเรื่องของพลังกำลังในสิ่งนั้น เป็นพ่อไม่ใช่บราห์มาที่กำลังสอนลูก บราห์มานี้ก็ศึกษาเล่าเรียนอยู่กับท่านเช่นกันและแล้วก็สอนลูก ลูกเรียกตนเองว่าบราห์มากูมารและกุมาริและลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สัทกูรู ลูกได้รับพลังกำลังจากท่านเช่นกัน พลังกำลังนั้นไม่ได้หมายความว่าเมื่อลูกผลึกใครบางคนเขาก็ล้มลงไป ไม่เลย นี่คือพลังกำลังทางจิตที่ซึ่งลูกได้รับมาจากพ่อทางจิต ลูกได้รับความสงบด้วยพลังของการจดจําระลึกถึงและลูกได้รับความสุขด้วยการศึกษาเล่าเรียน เช่นที่ครูอื่น ๆ สอนลูกดังนั้นด้วยพ่อที่กำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน ท่านคือนักเรียน ผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดคือนักเรียน พ่อไม่มีร่างกาย ท่านไม่มีตัวตน และท่านเองมาที่นี้และสอนลูก ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในวิธีเดียวกันกับที่นักเรียนอื่นนั้นศึกษา ไม่มีเรื่องของความเพียรพยายามในสิ่งนี้ ในเวลาของการศึกษาเล่าเรียนนักเรียนก็อยู่อย่างถือพรหมจรรย์ พวกเขาถือพรหมจรรย์และแล้วเมื่อพวกเขาจบการศึกษาของพวกเขาพวกเขาก็ต้องแหกในกิเลส มนุษย์นั้นก็มองเห็นว่าเป็นมนุษย์ จะมีคำกล่าวว่า: ผู้นี้เป็นบุคคลนั้น ๆ ผู้นี้จบการศึกษาด้านกฎหมายและผู้นี้ก็เข้าราชการนั้น ๆ พวกเขาได้รับสมญาตามการศึกษาของพวกเขาแต่ใบหน้าของพวกเขาเป็นเช่นเดิม ลูกรู้ถึงการศึกษาทางโลก ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่อ่านและศึกษาคัมภีร์นั้นไม่ได้มีความยิ่งใหญ่ใด ไม่มีใครสามารถได้รับความสงบด้วยสิ่งนั้น พวกเขาเองนั้นกำลังเร่ร่อนไปทั่วเพื่อแสวงหาความสงบเช่นกัน หากจะมีความสงบในป่าเหตุใดพวกเขาก็กลับบ้านเล่า? ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้น ผู้ที่มีชื่อเสียงอย่างยิ่งที่เคยมีชีวิตอยู่ในอดีต เช่น ราม-กฤษณะ พารามฮัน ทั้งหมดนั้นก็ได้อกลับมาใช้ชาติเกิดและลงมา ไม่มีใครได้มาซึ่งการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องกลับมาหาโมประธาน ลูกไม่สามารถจะมองเห็นสิ่งใดทางร่างกาย ถามใครก็ตาม: ท่านได้รับอะไรจากกูรูของท่าน? พวกเขาจะพูดว่า: ความสงบ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้รับสิ่งใด พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งความหมายของความสงบ เวลานี้ลูก ๆ เข้าใจว่าบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา หรือกูรูใดสามารถเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ มนุษย์ไม่สามารถให้ความสงบที่แท้จริงแก่ใครได้ ก่อนอื่นใดลูก ๆ ต้องมีศรัทธาว่าเป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความสงบที่กำลังสอนลูก พ่อได้อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าวงจรโลกนั้นหมุนไปอย่างไร มนุษย์ไม่สามารถให้ความสงบหรือความสุขแก่มนุษย์ บราห์มานี้คือพาหนะของท่าน ท่านคือนักเรียนเช่นเดียวกับลูก ท่านเป็นของหนทางครอบครัวเช่นกัน ท่านเพียงแต่ให้พ่อยืมพาหนะนี้ใช้ในสภาพของการปลดเกษียณของเขา เป็นพ่อผู้เดียวที่กำลังอธิบายแก่ลูก พ่อนั้นก็พูดกับทุกคน: ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส ผู้ที่ตัวเขาเองไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้นก็จะประณามลูกในวิธีต่าง ๆ มากมาย พวกเขาเชื่อว่าลูกกำลังทำให้พวกเขาละทิ้งอาหาร(กิเลส)ที่พวกเขาเคยได้รับอย่างเป็นมรดกจากพ่อของพวกเขามาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เป็นพ่อผู้ไม่มีชีวิตจำกัดที่ทำให้พวกเขาละทิ้งสิ่งนั้น ท่านได้ทำให้ผู้นี้จะทิ้งสิ่งนั้นเช่นกัน ท่านได้พยายามที่จะปกป้องลูก ๆ ด้วย ท่านปกป้องผู้ที่สามารถที่จะมาหาท่านได้ เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ว่าไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูก เพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกเช่นนั้น ท่านเองนั้นกำลังให้ความรู้

แก่ลูก พ่อตัวท่านเองกำลังอธิบายแก่ลูก กิเลสเหล่านี้คือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกและลูกต้องละทิ้งสิ่งเหล่านั้น ผู้ที่ไม่สามารถจะละทิ้งสิ่งเหล่านั้นก็จะบร่ำอย่างมากมาย ผู้หญิงบางคนนั้นก็เช่นกันที่พวกเขาเธอสร้างความปั่นป่วนอย่างมากเพราะกิเลส เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้ว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก มีผู้คนมากมายที่มีศรัทธาที่สมบูรณ์ บ้างก็มีศรัทธาครึ่งเดียว บ้างก็มีศรัทธา 100% และบ้างก็มีเพียง 10% เท่านั้น เวลานั้นพระเจ้ากำลังให้ศรัทธาแก่ลูก: ลูก ๆ จดจำพ่อ! นี่คือการสั่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากพ่อ เพียงเมื่อลูกมีศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะทำตามคำสั่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวานของพ่อจงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องไม่จดจำผู้นี้ พ่อไม่ได้พูดเช่นนั้นแต่บาบาบอกลูกผ่านพ่อ ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนในวิถีเดียวกันเช่นที่ลูก ๆ ทำด้วย ทุกคนคือนักเรียน มีครูผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังสอนลูก ที่นั่นเป็นมนุษย์ที่สอนลูกและที่นี่เป็นพระเจ้าผู้ที่กำลังสอนลูก ลูก ๆ ดวงวิญญาณกำลังศึกษาเล่าเรียนและแล้วลูก ๆ ดวงวิญญาณก็สอนผู้อื่น ลูกต้องกลับมาเป็นดวงวิญญาณอย่างยั่งยืนในสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร เวลานั้นดวงวิญญาณมีสำนึกที่เป็นร่าง แทนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกได้กลับมาเป็นสำนึกที่เป็นร่าง เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกก็ไม่สามารถจะเรียกได้ว่ามีกิเลส ดวงวิญญาณเหล่านั้นจะไม่มีความคิดที่มีกิเลสใด เป็นด้วยสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ลูกมีความคิดที่มีกิเลส ในเวลานั้นลูกมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของกิเลส เหล่าเทพนั้นไม่สามารถที่จะมีสายตาที่มีกิเลสได้ สายตานี้ก็เปลี่ยนไปด้วยความรู้ ในยุคทองพวกเขาจะไม่มีความรักหรือร่ำราในวิถีที่พวกเขาทำที่นี่ ที่นั่นพวกเขาจะมีความรักแต่จะไม่ได้มีกลิ่นเหม็นของกิเลส ผู้คนต้องแฉะในกิเลสมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและดังนั้นเป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างยิ่งที่พวกเขาจะสามารถจัดความซาบซึ้งนั้นออกไป พ่อทำให้ลูกปราศจากกิเลสและดังนั้นลูก ๆ บางคนก็ได้กลับมาเข้มแข็งอย่างยิ่ง ฉันเพียงแค่ต้องกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ฉันมาตามลำพังและฉันต้องกลับไปตามลำพัง พวกเขาจะไม่ชอบหากใครบางคนนั้นจะแตะพวกเขาแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาจะพูดว่า: เหตุใดผู้นี้จึงกำลังสัมผัสฉันเล่า? มีกลิ่นของกิเลสในผู้นี้ ผู้ที่มีกลิ่นนั้นก็จะไม่ควรแม้แต่จะสัมผัสพวกเรา ลูกต้องไปถึงจุดหมายปลายทางนี้ สายตาของลูกไม่ควรจะมองไปยังร่างกายเลย ลูกต้องสร้างสภาพเหนือบังกรรมนั้นในเวลานี้ แม้แต่เวลานี้ก็ไม่ได้มีใครที่มองดูแต่เพียงดวงวิญญาณ นี่คือการจุดหมายปลายทางของลูก พ่อพูดเสมอว่า: ลูก ๆ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายนี้คือทางที่จะทำให้ลูกนั้นเล่นบทบาทของลูก บ้างก็พูดว่ามีพลังบางประการในผู้นี้แต่ไม่ใช่เรื่องของพลัง นี่คือการศึกษาลำเรียน เช่นที่ผู้อื่นนั้นกำลังศึกษาเล่าเรียนดังนั้นผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน ผู้นี้จะต้องเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อความบริสุทธิ์ สิ่งนั้นอาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: มองดูกันและกันอย่างเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะยังคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในยุคทอง ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นี่ ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ที่นั่นในความเพียรพยายามเพื่ออาณาจักร ทุกคนนั้นมีกิเลสเหตุนี้เองพ่อจึงมาและทำให้ลูกปราศจากกิเลส หากลูกไม่ได้กลายเป็นเช่นนี้จะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ ดวงวิญญาณไม่สามารถขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่งโดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ บัญชีกรรมทั้งหมดต้องได้รับการชำระสะสาง แม้กระนั้นสถานภาพนั้นก็ลดลงไป อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูก ๆ รู้ว่ามีเพียงอาณาจักรดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวของเหล่าเทพในสวรรค์ เริ่มแรกอย่างแน่นอนที่จะมีราชาและราชินีเดียวและแล้วก็จะมีการราชวงศ์ของพวกเขา ได้มีการสร้างปวงประชาขึ้นมามากมาย จะมีความแตกต่างในสภาพนั้น ผู้ที่ไม่มีความศรัทธาที่สมบูรณ์ก็จะไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่ พวกเขาไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ เป็นเหมือนกับการไปบ้านป่าของลูกหรือเมื่อผู้ที่เคยอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์มาถึง 21 ชาติเกิดได้กลับมาบริสุทธิ์เพียงในชาติเกิดเดียว? สิ่งหลักคือตัณหา ความเป็นอัตตา ฯลฯ นั่นก็ไม่ได้แรงกล้าเช่นนั้น หากสติปัญญาของลูกถูกดูดดึงไปที่ใดอื่นอย่างแน่นอนที่ลูกไม่ได้จดจำพ่อ หากการจดจำระลึกถึงพ่อนั้นอยู่อย่างมั่นคงสติปัญญาของลูกก็จะไม่ไปในทิศทางอื่น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ผู้คนบางคนก็ได้ยินเกี่ยวกับความบริสุทธิ์และก็ราวกับว่าพวกเขานั้นถูกเผาไหม้ พวกเขาพูดว่า: ไม่เคยมีใครที่จะพูดเช่นนั้นมาก่อน ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ พวกเขาคิดว่าเป็นเรื่องยากมาก นั่นคือศาสนาที่แยกห่างไปของหนทางสันโดษ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดและไปสู่ศาสนาของการสละละทิ้ง พวกเขาได้นำสันสการ์เดียวกันเหล่านั้นไปกับพวกเขา ลูกไม่ต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก ได้มีการอธิบายแล้วว่าลูกอาจจะอยู่ที่บ้านและอธิบายแก่พวกเขาด้วยเช่นกันว่า: เวลานั้นคือยุคแห่งการบรรจบพบกัน โดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นเทพในยุคทอง ผู้ที่ได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อยก็จะเฝ้าแต่กลายเป็นปวงประชา ได้มีการสร้างปวงประชาขึ้นมาอย่างมากมาย ไม่มีที่ปรึกษาใดๆ ในยุคทองเพราะพ่อทำให้ลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้อย่างสมบูรณ์ เป็นผู้ที่ไม่ได้มีความรู้ที่จำเป็นต้องมีที่ปรึกษา ในเวลานี้จึงมองดูว่าพวกเขาเฝ้าแต่ทำกันและกันอย่างไร ธรรมชาติของความเปิ่นศัตรูของพวกเขาแน่นแรงกล้าอย่างยิ่ง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกจะละร่างเก่านี้และรับอีกร่างหนึ่ง นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ ผู้คนเหล่านั้นตายในความทุกข์ในขณะที่ลูกนั้นต้องไปในการจดจำระลึกถึงพ่อในความสุข ยิ่งลูกจดจำฉันผู้เป็นพ่อมากเพียงไรลูกจะเฝ้าแต่ลืมทุกคนอื่นมากขึ้น จะไม่มีการจดจำใครอื่น

อย่างไรก็ตามลูกจะมีสภาพนี้เมื่อลูกได้มีศรัทธาที่สมบูรณ์ หากไม่มีศรัทธาก็ไม่สามารถจะมีการจดจำระลึกถึงได้ พวกเขาเพียงแค่พูดเช่นนั้นเพียงเพื่อจะพูด หากไม่มีศรัทธาเหตุใดลูกจึงมีการจดจำระลึกถึงเล่า? ไม่ใช่ทุกคนจะมีศรัทธาเดียวกัน มายาได้ทำให้ลูกก้าวออกไปจากศรัทธานั้น ลูกได้กลายเป็นเพียงเช่นที่ลูกได้เป็นมาก่อน ก่อนอื่นใดลูกจำเป็นต้องมีศรัทธาในพ่อ ลูกนั้นจะสงสัยใหม่ว่าผู้เดียวนี้เป็นพ่อ? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ได้ให้ความรู้แก่ลูก ผู้นี้พูดว่า: พ่อไม่ได้รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ใครบางคนจะถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่พ่อ? พ่อเคยมีครู 12 คนแต่พ่อก็ต้องละทิ้งพวกเขาทั้งหมด ครูเหล่านั้นไม่ได้ให้ความรู้แก่พ่อ สัทคุรุษนั้นได้มาในทันทีและเข้ามาในพ่อ พ่อคิดว่า: พ่อไม่รู้ว่าจะไรกำลังจะเกิดขึ้น ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะว่า อรชุนนั้นได้รับนิมิต ไม่ได้เป็นเรื่องของเพียงอรชุนเดียวเท่านั้น ผู้นี้คือพาหะ ผู้นี้เองที่เคยศึกษาที่ตะมาก่อนหน้านั้นด้วยเช่นกัน พ่อได้เข้ามาในเขา ให้ความเข้าใจกับเขาว่าเป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกและดังนั้นเขาจึงหยุดอ่านกิตะ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านบอกสิ่งนี้แก่พวกเรา กิตะคือแม่และพ่อ เป็นพ่อผู้ที่ลูกพูดกับท่านว่า: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ท่านสร้างสิ่งสร้าง ท่านได้รับเอาสิ่งนั้นมาใช้ บราห์มานี้ก็เป็นเหมือนลูกเช่นกัน พ่อพูดว่า: เมื่อเป็นสภาพของการปลดเกษียณของผู้นี้ พ่อก็เข้ามาในเขา กุมารีนันบริสุทธิ เป็นสิ่งที่ง่ายตายสำหรับพวกเธอ หลังจากที่พวกเธอแต่งงานความสัมพันธ์ของพวกเธอนั้นก็ได้เพิ่มขึ้นอย่างมากเหตุนี้เองจึงอาศัยความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในความเป็นจริงดวงวิญญาณนั้นแยกห่างจากร่างกาย อย่างไรก็ตามลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรพ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในชาติเกิดสุดท้ายนี้และดังนั้นลูกจึงพบว่าเป็นเรื่องยาก หลังจากที่ทำความเพียรพยายามน้อยนิดมากที่สลับผ่าน เพียงเพชรพลอยทั้งแปดเท่านั้นที่ปรากฏขึ้นมา ถ้ามองตนเอง: เส้นของสติปัญญาของฉันทันกระจ่างชัดไหม? ฉันทันจดจำใครอื่นนอกเหนือจากพ่อผู้เดียวหรือไม่? สภาพนี้จะมีการสร้างขึ้นในเวลาสุดท้าย เป็นสิ่งที่อาศัยความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อัจชะถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เปลี่ยนสายตาของลูกด้วยความรู้ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจบสิ้นความคิดที่มีกิเลสทั้งหมด ขออย่าได้มีกลิ่นเหม็นของกิเลสใด ๆ ขอให้สายตาของลูกไม่ตรงไปหาผู้ที่มึนร่างกายเลย
2. มีเพียงเมื่อมีศรัทธาที่มั่นคงเท่านั้นว่าพ่อที่ไม่มิชิตจำกัดเท่านั้นกำลังสอนลูกว่าการจดจำระลึกถึงของลูกจะกลับมามั่นคง ให้ความมั่นใจว่ามายาไม่ได้ทำให้ลูกขึ้นลงแม้เพียงน้อยนิดจากศรัทธาของลูก

พร: ขอให้ลูกได้รับความสำเร็จที่เต็มด้วยพลังของความคิดที่สูงส่งของลูกและดังนั้นกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จลูกคือลูก ๆ ของนายผู้ทรงอำนาจมีพลังเช่นนั้นในความคิดของลูกว่าลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องการเมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกต้องการและสามารถทำให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน เพราะว่าความคิดของลูกบริสุทธิ์ สูงส่ง และให้คุณประโยชน์อยู่เสมอ ความคิดที่สูงส่งและให้คุณประโยชน์นำไปสู่รูปทางปฏิบัติอย่างแน่นอน จิตใจของลูกอยู่อย่างเพ่งรวมอย่างสม่ำเสมอ นั่นคืออยู่อย่างมั่นคงในที่เดียวไม่ได้ท่องเที่ยว ลูกสามารถมั่นคงจิตใจของลูกในที่ที่ลูกต้องการเมื่อลูกต้องการ โดยการทำสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เพื่อที่จะปกป้องตนเองจากการตกภายใต้อิทธิพลโดยความปั่นป่วนของสถานการณ์ที่เป็นผลร้ายฝึกฝนการอยู่ในสภาพปราศจากร่าง

*** โอม ซานติ ***